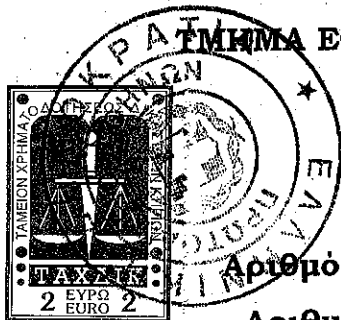

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός απόφασης: 15667 / 2020

Αριθμός κατάθεσης δικογράφου κλήσης 563482/2570/2017

Αριθμός κατάθεσης δικογράφου έφεσης 51267/901/2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Μαρία Κυριέρη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Παναγιώτα Στρατικοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 22 Νοεμβρίου 2019 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ-ΚΑΘΟΥ Η ΚΛΗΣΗ: Του

[Redacted name]

[Redacted address] που εδρεύει στη [Redacted address]

[Redacted address] και εκπροσωπείται νόμιμα, συνεχίζοντας αυτοδικαίως τη

δικη κατά του ΝΠΙΔΔ με την επωνυμία [Redacted name]

βάσει του άρθρου 32 παρ. 6 του Ν. 3918/2011, το οποίο

εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2

ΚΠολΔ από την πληρεξούσια δικηγόρο του ΔΣ [Redacted name]

[Redacted name], που προκατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ-ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ-ΚΑΛΟΥΣΑΣ: Της

[Redacted name]

[Redacted address] που εδρεύει

στην Αθήνα [Redacted address] και εκπροσωπείται νόμιμα, η

οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο με δήλωση του άρθρου 242 παρ.

2 ΚΠολΔ του πληρεξουσίου δικηγόρου του ΔΣ Αθηνών Παναγιώτη

Καλαντζάκου (ΑΜ ΔΣΑ: 012990), που προκατέθεσε προτάσεις.

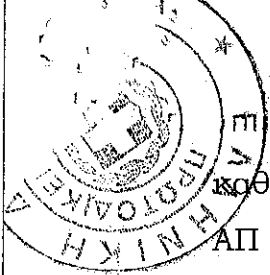
Η ενάγουσα (ήδη εφεσιβλητη) άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 20-12-2012 και με αριθμό κατάθεσης [redacted] αγωγή (τακτική διαδικασία) αρχικά κατά [redacted] [redacted], στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του οποίου υπεισιήλθε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 32 του Ν. 3918/2011 το εκκαλούν, ζητώντας να γίνει αυτή δεκτή. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δικάσαντος ερήμην του εναγομένου, με τη με αριθμό 4787/2013 οριστική απόφασή του έκανε δεκτή την αγωγή και υποχρέωσε το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 10.289,60 ευρώ με το νόμιμο τόκο από 26-10-2007 καθώς επίσης και τη δικαστική της δαπάνη ποσού 350,00 ευρώ. Κατά της απόφασης αυτής το εκκαλούν άσκησε την από 15-1-2014 και με αριθμό κατάθεσης στο Ειρηνοδικείο Αθηνών 62/15-1-2014 έφεσή του, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με Αριθμό Κατάθεσης 51267/901/25-4-2014, προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 24-3-2017, οπότε η συζήτηση αυτής ματαιώθηκε. Με την από 20-7-2017 και με αριθμό κατάθεσης 563482/2570/2017 κλήση επαναφέρεται προς συζήτηση η ένδικη έφεση.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, οι διάδικοι εκπροσωπήθηκαν όπως ειδικότερα αναφέρεται ανωτέρω.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Νόμιμα επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 20-7-2017 και με αριθμό κατάθεσης 563482/2570/2017 κλήση η από 15-1-2014 και με αριθμό κατάθεσης στο Ειρηνοδικείο Αθηνών 62/15-1-2014 έφεση, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 51267/901/25-4-2014, μετά τη ματαίωση της συζήτησης αυτής κατά τη δικάσιμο της 24-3-2017.

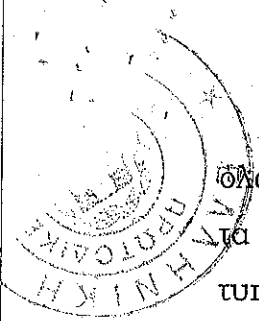
Από τις διατάξεις των άρθρων 520, 527 και 528 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι η εμπρόθεσμη και παραδεκτή άσκηση έφεσης από τον εναγόμενο που δικάσθηκε ερήμην επιφέρει, χωρίς έρευνα των λόγων της, την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης μέσα στα όρια που

καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους (ΑΠ 639/2015, ΑΠ 829/2008, ΑΠ 866/2008, ΑΠ 884/2007, ΑΠ 446/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ- ΑΠ 1015/2005 ΕΛΛΑΔη 2005, σελ. 1100), ενώ ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως (ΕφΔυτΜακεδ 28/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην περίπτωση, δηλαδή, αυτή, η εμπρόθεσμη και παραδεκτή άσκηση έφεσης του δικασθέντος ερήμην πρωτοδίκως επιφέρει την εξαφάνιση της ερήμην απόφασης, χωρίς να απαιτείται να ευδοκιμήσει κάποιος λόγος έφεσης, αλλά αρκεί η "τυπική" παραδοχή της, κατά το άρθρο 532 ΚΠολΔ, καθόσον αυτή έχει τα αποτελέσματα της καταργηθείσης ανατιολόγητης ανακοπής (ΑΠ 579/2018, ΑΠ 546/2014, ΑΠ 1015/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), με αποτέλεσμα η υπόθεση να αναδικάζεται από το εφετείο που μετατρέπεται, στην περίπτωση αυτή ουσιαστικά, σε πρωτοβάθμιο δικαστήριο (ΑΠ 579/2018, ΑΠ 495/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης γίνεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους έφεσης. Και με τη διάταξη αυτή εφαρμόζεται η καθιερούμενη από το άρθρο 106 ΚΠολΔ γενική αρχή της διάθεσης, σύμφωνα με την οποία το δικαστήριο ενεργεί μόνον ύστερα από αίτηση διαδικού και αποφασίζει με βάση τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προτείνουν και αποδεικνύουν οι διάδικοι και τις αιτήσεις που υποβάλλουν, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά, την οποία αρχή ρυθμίζει ειδικά η διάταξη του άρθρου 522 ΚΠολΔ. Έτσι, στην περίπτωση που ο διάδικος, ο οποίος δικάστηκε ερήμην στον πρώτο βαθμό, διατυπώνει με την έφεσή του παράπονα για την κρίση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής, το εφετείο, εφόσον η έφεση είναι τυπικά παραδεκτή, εξαφανίζει την απόφαση χωρίς να γίνει κατ' ανάγκη δεκτός, ως βάσιμος κατ' ουσίαν, κάποιος λόγος της έφεσης. Όμως, η εξαφάνιση της απόφασης οριοθετείται από το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της έφεσης, όπως αυτό προσδιορίζεται από τα παράπονα που διατυπώνονται με την έφεση ή τους πρόσθετους λόγους έφεσης του εκκαλούντος ή την αυτοτελή έφεση ή αντέφεση του εφεσίβλητου και των ισχυρισμών που ο τελευταίος προβάλλει, ως υπεράσπιση, κατά των λόγων της έφεσης, σύμφωνα με το

άρθρο 527 αρ. 1 ΚΠολΔ, καθώς και εκείνων των ζητημάτων, η έρευνα των οποίων προηγείται ως αναγκαίο προαπαιτούμενο για να ληφθεί απόφαση σχετικά με τα παράπονα της έφεσης και τα οποία κατά νόμο εξετάζει αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο, όπως είναι το ορισμένο ή η νομική βασιμότητα της αγωγής (ΑΠ 579/2018, πρβλ ΑΠ 6/2017, ΑΠ 343/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η κρινόμενη έφεση του ητηθέντος πρωτοδίκως εναγομένου κατά της υπ' αριθ. 4787/2013 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε ερήμην του τελευταίου κατά την τακτική διαδικασία επί της από 20-12-2012 και με αριθμό κατάθεσης 15057/2012 (τακτική διαδικασία) της εφεσίβλητης ενάγουσας, έχει ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύθηκε στις 21-10-2013, ενώ το πρωτότυπο του δικογράφου της έφεσης κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στις 15-1-2014, ήτοι εντός της νόμιμης καταχρηστικής προθεσμίας των τριών ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης (άρθρα 495 ΚΠολΔ, 511, 513 παρ. 1β, 516, 517, 518 παρ. 2, όπως η παρ. 2 πριν από την αντικατάστασή της από το Ν. 4335/2015 και 520 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν επικαλούνται, ούτε άλλωστε προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έγγραφα, επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης. Εφόσον, δεν απαιτείται, για το παραδεκτό της έφεσης, η κατάθεση του χρηματικού παραβόλου που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 495 του ΚΠολΔ ενόψει της ιδιότητας του εκκαλούντος ως Ν.Π.Δ.Δ., κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 παρ. 4 του Ν 2579/1988, που ορίζει ότι «Οι διατάξεις των άρθρων 11 του κανονιστικού διατάγματος της 26 Ιουνίου - 10 Ιουλίου 1944 "Περί Κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου" και 22 παρ. 4 του ν. 1868/1989 (ΦΕΚ Α' 230), έχουν εφαρμογή και επί των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.). Τα πρόσωπα αυτά απαλλάσσονται, όπως και το Δημόσιο, από την υποχρέωση καταβολής οποιουδήποτε παράβολου, τέλους, ενσήμου ή εισφοράς για την άσκηση ή την εκδίκαση αγωγών, ενδίκου μέσου ή βοηθήματος, ή για τη διενέργεια οποιοσδήποτε δικαστικής ή διαδικαστικής πράξης, ενώπιον

«Όλων των δικαστηρίων ή δικαστικών ή άλλων αρχών», πρέπει σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, η ένδικη έφεση να γίνει δεκτή τυπικά και κατ' ουσίαν, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση ως προς όλες της τις διατάξεις και, αφού κρατηθεί η υπόθεση, να δικαστεί από το παρόν Δικαστήριο και να ερευνηθεί εκ νέου η αγωγή κατά την ίδια, ως και πρωτοδίκως, τακτική διαδικασία.

Κατά το άρθρο 41 του ΝΔ 496/1974 σε συνδυασμό με την Υπ.Οικ με αριθμό 2/42053/0094/26.7.2002 (ΦΕΚ Β 1033/2002), κάθε σύμβαση για λογαριασμό ν.π.δ.δ., που έχει αντικείμενο άνω των 2.500 ευρώ, υποβάλλεται επί ποινή ακυρότητας αυτής στον έγγραφο τύπο. Η εν λόγω ακυρότητα αίρεται στην περίπτωση που εκτελέσθηκε η σύμβαση, μόνο όταν για τη σύναψή της προηγήθηκε έγγραφη πρόταση, χωρίς έγγραφη αποδοχή, όχι όμως και στην περίπτωση που δεν τηρήθηκε καθόλου ο έγγραφος τύπος. Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 9 του άρθρου 27 του Ν. 3867/2010 (ΦΕΚ 128/3-8-2010 τ. Α), το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξόφληση προμηθειών νοσοκομείων και ρυθμίσεις θεμάτων σχετικών διαγωνισμών», «Για λόγους διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος και προστασίας της δημόσιας υγείας, θεωρούνται νόμιμες οι δαπάνες που απαιτούνται για την εξόφληση υποχρεώσεων που απορρέουν από προμήθειες των νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας, οι οποίες προμήθειες διενεργήθηκαν μέχρι την κατάθεση του παρόντος νόμου στη Βουλή, δυνάμει απευθείας αναθέσεων λόγω επειγουσών αναγκών ή παρατάσεων των συμβάσεων μεταξύ των ανωτέρω φορέων και των προμηθευτών, καθώς και δυνάμει των κοινών υπουργικών αποφάσεων που εκδόθηκαν βάσει των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν. 2955/2001 (ΦΕΚ 256 Α) μέχρι την κατάργησή της από το άρθρο 37 του Ν. 3784/2009 (ΦΕΚ 137 Α)». Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι προκειμένου να εξοφληθούν υποχρεώσεις των νοσηλευτικών ιδρυμάτων του Ε.Σ.Υ. για προμήθειες ιατροτεχνολογικού και λοιπού εξοπλισμού που πραγματοποιήθηκαν μέχρι το 2010 και να εκκαθαριστούν έτσι οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις τους, δεν ελέγχεται αν τηρήθηκε προηγουμένως η διαδικασία που προβλέπεται για την ανάληψη υποχρεώσεων των νομικών προσώπων

δημοσίου δικαίου, με συνέπεια να νομιμοποιούνται εκ των υστέρων οι συμβάσεις που καταρτίστηκαν χωρίς την τήρηση της διαδικασίας αυτής (πρβλ ΑΠ 1213/2015 και ΑΠ 543/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ για αντιστοίχου περιεχομένου με την ως άνω νομοθετικές διατάξεις με τις οποίες νομιμοποιήθηκαν δαπάνες νοσοκομείων για μεταγενέστερα χρονικά διαστήματα). Επομένως, παρά τα όσα ανωτέρω εκτέθηκαν για την εγκυρότητα των επιδίκων συμβάσεων πώλησης, σε κάθε περίπτωση, οι συμβάσεις αυτές, οι οποίες καταρτίστηκαν πριν το 2010 και συγκεκριμένα κατά το χρονικό διάστημα από τις 8-5-2007 ως και την 12-7- 2010, νομιμοποιήθηκαν και εγκυροποιήθηκαν εκ των υστέρων με βάση την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 27 παρ. 9 του Ν. 3867/2010. Τούτο συνάγεται από τις ανωτέρω διατάξεις, από τις οποίες προκύπτει ότι, προκειμένου να εξοφληθούν υποχρεώσεις των νοσηλευτικών ιδρυμάτων του Ε.Σ.Υ. για προμήθειες ιατροτεχνολογικού και φαρμακευτικού υλικού (επομένως και για προμήθειες βηματοδοτών και απινιδωτών και λοιπών αναλώσιμων εργαστηριακών ιατρικών υλικών) που πραγματοποιήθηκαν από την κατάθεση στη Βουλή του Ν. 3867/2010 (στις 25-6-2010, όπως προκύπτει από την εισηγητική του έκθεση) μέχρι τη δημοσίευση του Ν. 3918/2011 (στις 2-3-2011) και να εκκαθαριστούν έτσι οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις τους, δεν ελέγχεται αν τηρήθηκε προηγουμένως η διαδικασία που προβλέπεται για την ανάληψη υποχρεώσεων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με συνέπεια να νομιμοποιούνται εκ των υστέρων οι συμβάσεις που καταρτίστηκαν και εκτελέστηκαν χωρίς την τήρηση της διαδικασίας αυτής (ΑΠ 1213/2015, ΕφΙωαν 5/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η παράλειψη τηρήσεως των διατυπώσεων αυτών καλύπτεται εκ των υστέρων με την εν λόγω διάταξη και έτσι οι σχετικές συμβάσεις, κατά νομοθετική βούληση, θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές (ΑΠ 1223/2019, ΑΠ 543/2015, ΑΠ 549/2011, 3371/2020 ΜΕΦΑΘ ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 του Ν. 3918/2011 (ΦΕΚ Α 51/2-3-2011), οι Υπηρεσίες Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ εντάχθηκαν από 1-6-2011 στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ), το δε 7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ Αθήνας εντάχθηκε στο Γενικό Περιφερειακό Νοσοκομείο «Αγία Όλγα-

Κωνσταντοπούλειο». Με τις παρ. 5 και 6 του ίδιου ως άνω άρθρου 32 του Ν. 3918/2011 ορίστηκε ότι: «5. Συμβάσεις που έχουν καταρτιστεί με συμβαλλόμενους το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και τρίτους (εκμισθωτές, προμηθευτές κλπ.), καθώς και με ιατρούς και οδοντιάτρους απασχολούμενους με σχέση μίσθωσης έργου, εξακολουθούν να ισχύουν έως τη λήξη τους και παράγουν δικαιώματα και υποχρεώσεις έναντι των φορέων υποδοχής που υπεισέρχονται αυτοδικαίως σε αυτές. 6. Εκκρεμείς δίκες που αφορούν τις εντασσόμενες Υπηρεσίες συνεχίζονται αυτοδικαίως στο όνομα και για λογαριασμό του νοσοκομείου, στο οποίο εντάσσονται». Από τις παραπάνω διατάξεις συνάγεται ότι τα Νοσοκομεία του ΕΣΥ, στα οποία εντάχθηκαν οι Υπηρεσίες Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, αποτελούν φορείς υποδοχής των ως άνω Υπηρεσιών και υπεισήλθαν αυτοδικαίως σε υποχρεώσεις που απορρέουν από συναφθείσες, μεταξύ των ως άνω Υπηρεσιών και τρίτων, συμβάσεις προμήθειας ιατρικών ειδών. Τα εν λόγω νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. τα οποία είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 3329/2005), αποκτούν αυτοδικαίως όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία, που το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. είχε διαθέσει για τις νοσοκομειακές του μονάδες και κατά τούτο, στις σχέσεις του έναντι των τρίτων, καθίστανται οιοσεί καθολικοί διάδοχοι αυτού. Ως εκ τούτου, τα νοσοκομεία αυτά όχι μόνο υποχρεούνται να συνεχίσουν την εκτέλεση συμβάσεων που είχε συνάψει το Ίδρυμα για τις ανάγκες των νοσοκομειακών μονάδων του και παρέμεναν σε ισχύ κατά το χρόνο ένταξης της νοσοκομειακής μονάδας σε Νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., αλλά υπεισέρχονται και στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που τυχόν απορρέουν από λήξασες συμβάσεις του Ίδρυματος και είτε συνεχίζουν ως διάδοχοι του αρχικώς υποχρέου τη δίκη που άνοιξε πριν από την ένταξη είτε νομιμοποιούνται παθητικώς ως μόνοι διάδικοι στη δίκη που άνοιξε μετά την ένταξη, λόγω της διαδοχής τους στις υποχρεώσεις από τη σύμβαση του αρχικώς υποχρέου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 17, 23 και 32 του ν. 3918/2011, επί αγωγής που ασκείται από τον αντισυμβαλλόμενο της νοσοκομειακής μονάδας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. μετά τον ανωτέρω χρόνο ένταξης αυτής (νοσοκομειακής μονάδας του

Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.) σε Νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ. (1.6.2011), σε διαφορά από την εκτέλεση της σύμβασης που είχε συνάψει το ως άνω Ίδρυμα για τις ανάγκες της νοσοκομειακής μονάδας του, η οποία (σύμβαση) είτε ήταν σε ισχύ είτε είχε λήξει κατά τον χρόνο ένταξης της νοσοκομειακής μονάδας σε Νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., μόνο παθητικώς νομιμοποιούμενο στη δίκη είναι το Νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., στο οποίο εντάχθηκε η νοσοκομειακή μονάδα του πιο πάνω Ιδρύματος, ως οιονεί καθολικός διάδοχος του εν λόγω Ιδρύματος ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις από τη σύμβαση, η δε αγωγή νοείται ότι στρέφεται κατ' αυτού έστω και αν από παραδρομή αναφέρεται στο δικόγραφο αυτής ως παθητικώς νομιμοποιούμενο το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. (ΣτΕ 1853/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 του ΝΔ 496/1974, που είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ (βλ. ΑΠΟΛ 3/2006, ΑΠ 1917/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ορίζει ότι ο νόμιμος και ο τόκος υπερημερίας για κάθε οφειλή ΝΠΔΔ είναι 6% ετησίως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με σύμβαση ή ειδικό νόμο, αρχίζει, δε, από την επίδοση σχετικής αγωγής. Με ειδικό νόμο και συγκεκριμένα με το ΠΔ 166/2003, με το οποίο ενσωματώθηκε από 5.6.2003 στην Ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2000/35 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29.6.2000 "για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές", ορίζεται διαφορετικά ο τόκος για οφειλές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής από εμπορική συναλλαγή, δηλαδή συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών, η οποία συνεπάγεται την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής. Ειδικότερα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ΠΔ 166/2003, το οποίο, αν και καταργήθηκε με το Ν. 4152/2013, εξακολουθεί να διέπει τις συμβάσεις, που καταρτίστηκαν πριν από την ισχύ του τελευταίου αυτού νόμου, ήτοι πριν τις 16.3.2013, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της υποπαραγράφου Ζ14 (άρθρα 12 παρ. 4 και 13 της νέας Οδηγίας 2011/7 ΕΚ) του ίδιου νόμου, ορίζονταν τα εξής: Άρθρο 2: «Οι διατάξεις του διατάγματος αυτού εφαρμόζονται στις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής από εμπορική συναλλαγή». Άρθρο 3: Κατά την έννοια του διατάγματος αυτού: 1. «Εμπορική

«συναλλαγή» είναι κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, η οποία συνεπάγεται την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής, α. «Δημόσια αρχή» είναι κάθε αναθέτουσα αρχή ή φορέας, όπως ορίζεται στα προεδρικά διατάγματα για τις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών (ΠΔ 370/1995, ΦΕΚ Α' 199), υπηρεσιών (ΠΔ 346/1998, ΦΕΚ Δ' 230) εξαιρούμενων τομέων (ΠΔ 57/2000, ΦΕΚ Α' 45) και Δημοσίων έργων (ΠΔ 334/2000, ΦΕΚ Α' 279), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, β. «Επιχείρηση» είναι κάθε οργάνωση, η οποία ενεργεί στα πλαίσια ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής της δραστηριότητας, ακόμη και αν η δραστηριότητα αυτή ασκείται από ένα και μόνο πρόσωπο. 2. «Καθυστέρηση πληρωμής» είναι η μη τήρηση της συμβατικής ή νόμιμης προθεσμίας πληρωμής. 3. «Επιτόκιο που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές πράξεις της αναχρηματοδότησης» είναι το επιτόκιο, που ισχύει για τέτοιες πράξεις στις προσφορές με σταθερό επιτόκιο». Άρθρο 4: «Τόκος σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής. 1. Τόκος υπερημερίας οφείλεται από την ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία πληρωμής ή το τέλος της περιόδου πληρωμής που ορίζει η σύμβαση. 2. Εάν δεν συμφωνήθηκε ορισμένη ημέρα ή προθεσμία πληρωμής της αμοιβής, ο οφειλέτης γίνεται υπερήμερος, χωρίς να απαιτείται όχληση και οφείλει τόκους: α. Εάν παρέλαβε το τιμολόγιο ή άλλο ισοδύναμο για πληρωμή έγγραφο μέχρι το χρόνο της παραλαβής των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών ή αν δεν παρέλαβε ή δεν είναι βέβαιο τότε παρέλαβε τέτοιο έγγραφο, μόλις περάσουν 30 ημέρες από την παραλαβή των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών, β. Εάν από το νόμο ή τη σύμβαση προβλέπεται διαδικασία αποδοχής ή ελέγχου για την επαλήθευση της αντιστοιχίας συμφωνημένων και παραλαμβανομένων αγαθών ή υπηρεσιών, μόλις περάσουν 30 ημέρες από την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποδοχής ή ελέγχου, εφόσον παρέλαβε το τιμολόγιο ή άλλο ισοδύναμο για πληρωμή έγγραφο μέχρι την ολοκλήρωση της εν λόγω διαδικασίας, γ. Εάν η παραλαβή των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών ή η διαδικασία αποδοχής ή ελέγχου έχει προηγηθεί, μόλις περάσουν 30 ημέρες από το χρόνο παραλαβής του τιμολογίου ή άλλου ισοδύναμου

για πληρωμή εγγράφου, δ. Στις συμβάσεις μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών της παρ.1α του άρθρου 3 του παρόντος, η προθεσμία καταβολής τόκων σε κάθε μία από τις παραπάνω περιπτώσεις, ορίζεται αποκλειστικώς σε 60 ημέρες. 3. Ο δανειστής δικαιούται τόκους, εφόσον: α) έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νόμιμες υποχρεώσεις του και β) δεν έχει εισπράξει εγκαίρως το οφειλόμενο ποσό, εκτός εάν δεν υπάρχει ευθύνη του οφειλέτη για την καθυστέρηση. 4. Το ύψος του τόκου υπερημερίας, που είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει ο οφειλέτης υπολογίζεται με βάση το επιτόκιο, που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στην πιο πρόσφατη κύρια πράξη αναχρηματοδότησης, η οποία πραγματοποιείται πριν από την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του οικείου εξαμήνου ("επιτόκιο αναφοράς") προσαυξημένο κατά επτά εκατοστιαίες μονάδες ("περιθώριο"), εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στη σύμβαση. Το επιτόκιο αναφοράς, το οποίο ισχύει την πρώτη ημερολογιακή ημέρα του οικείου εξαμήνου, εφαρμόζεται και για τους επόμενους έξι μήνες. 5. Ο δανειστής, εκτός από τους τόκους, έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον υπερήμερο οφειλέτη και εύλογη αποζημίωση για τα έξοδα εισπραξης της οφειλόμενης αμοιβής. Τα έξοδα αυτά υπόκεινται σε σχέση με την οφειλόμενη αμοιβή στις αρχές της διαφάνειας και της αναλογικότητας». Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι το πεδίο εφαρμογής του ΠΔ 166/2003 οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 παρ. 1 αυτού και εκτείνεται σε κάθε εμπορική συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιας αρχής και ως μόνες προϋποθέσεις τίθενται: α) η εγκυρότητα της σύμβασης, β) η εκτέλεση αυτής από την επιχείρηση και γ) η υπερημερία του οφειλέτη ως προς την πληρωμή της αμοιβής, ενώ δεν τίθεται από το νόμο ως προϋπόθεση η σύναψη της σύμβασης κατά τη διαδικασία και διατυπώσεις του ΠΔ 370/1995 που διέπει τις δημόσιες προμήθειες. Η παραπομπή με το άρθρο 3 παρ. 1α του ίδιου διατάγματος στις διατάξεις του ΠΔ 370/1995 περί δημοσίων προμηθειών (ήδη ΠΔ 60/2007) έγινε για τον προσδιορισμό και μόνο της έννοιας της δημόσιας αρχής, ως αντισυμβαλλόμενης της δανειστρίας επιχείρησης, δεδομένου ότι επιλέγεται το λεγόμενο λειτουργικό κριτήριο και προσδίδεται στη «δημόσια αρχή» έννοια ευρύτερη εκείνης, που

ακολουθεί ο εθνικός νομοθέτης με βάση το οργανικό κριτήριο. Αν ο νομοθέτης ήθελε να περιορίσει το πεδίο εφαρμογής του ΠΔ 166/2003 μόνο στις δημόσιες συμβάσεις προμήθειας, δηλαδή εκείνες, που υπάγονται στην υποχρεωτική ρύθμιση και εφαρμογή του ΠΔ 370/1995, θα το όριζε ρητά, πέραν του ότι μία τέτοια διαφορετική αντιμετώπιση δεν προβλέπεται στην Οδηγία 35/2000 και δεν δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό της, που είναι η αντιμετώπιση της καθυστέρησης των πληρωμών κάθε εμπορικής συναλλαγής. Επομένως, στο πεδίο εφαρμογής του ΠΔ 166/2003 εμπίπτουν και οι συμβάσεις προμήθειας που καταρτίστηκαν μεταξύ επιχειρήσεως και δημόσιας αρχής, απ' ευθείας, χωρίς δηλαδή τις διατυπώσεις και τη διαδικασία του ΠΔ 370/1995, οι οποίες διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο, τέτοιες συμβάσεις είναι και εκείνες, που συνάπτει δημόσιο νοσηλευτικό ίδρυμα (ΝΠΙΔ), το οποίο συγκαταλέγεται στις αναθέτουσες αρχές του ΠΔ 370/1995 (άρθρο 2), εφόσον πληρούν κατά τα λοιπά τις προϋποθέσεις εγκυρότητάς τους. Επί των συμβάσεων αυτών, το ύψος του οφειλόμενου επιτοκίου ρυθμίζεται από τη διάταξη του άρθρου 4 του ΠΔ 166/2003, η οποία, ως νεότερη, ειδικότερη και εδραζόμενη σε Κοινοτική Οδηγία (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) διάταξη, υπερικχύει της παραπάνω αναφερόμενης διατάξεως του άρθρου 7 του ΝΔ 496/1974 (βλ. ΑΠ 1213/2015, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 323/2014 και ΑΠ 766/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Η ενάγουσα (ήδη εφεσίβλητη), με την προαναφερθείσα αγωγή της εξέθετε ότι στις 25-9-2007 πώλησε και παρέδωσε στο εναγόμενο Νοσοκομείο με άτυπη σύμβαση τον αναφερόμενο σ' αυτή κατ' είδος και αξία βηματοδότη, εκδίδοντας παράλληλα τα συνημμένα στην αγωγή σε φωτοτυπικά αντίγραφα σχετικά παραστατικά (τιμολόγιο πώλησης και δελτίο αποστολής), αντί συνολικού τιμήματος 10.289,60 ευρώ, για την εξόφληση του οποίου συμφωνήθηκε η χορήγηση στο εναγόμενο πίστωση τριάντα (30) ημερών, μετά την παρέλευση, ωστόσο, της οποίας το τελευταίο ουδέποτε εξόφλησε την οφειλή του προς την ενάγουσα. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί όπως υποχρεωθεί το εναγόμενο, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλει κυρίως με βάση τη σύμβαση πώλησης και επικουρικά, για την περίπτωση που ήθελε κριθεί άκυρη η

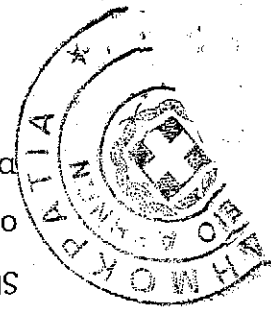

σύμβαση πώλησης, με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, το ως άνω οφειλόμενο ποσό με το νόμιμο τόκο από την επομένη της λήξεως της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, άλλως από της παρόδου ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Επιπλέον, ζητεί να καταδικαστεί το εναγόμενο στα δικαστικά της έξοδα. Με το ανωτέρω περιεχόμενο η αγωγή [για την εκδίκαση της οποίας υφίσταται δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, δοθέντος ότι η προκειμένη διαφορά είναι ιδιωτική, αφού δεν ανέκυψε διαφορά στο πλαίσιο εκτέλεσης διοικητικής σύμβασης, ώστε να θεμελιώνεται δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά, αντιθέτως στο πλαίσιο εκτέλεσης σύμβασης ιδιωτικού δικαίου, καθώς ναι μεν με τη σύμβαση αυτή επιδιώχθηκε η εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού (δημόσια υγεία), όμως, κατά τα εκτιθέμενα στο αγωγικό δικόγραφο, αυτή (σύμβαση) δεν περιλαμβάνει όρους που να επιτρέπουν μονομερείς επεμβάσεις του εναγόμενου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου στη συμβατική σχέση και δεν διέπονται από ιδιαίτερο νομικό καθεστώς, ούτε εισάγουν αποκλίσεις υπέρ του εναγομένου που θέτουν αυτό σε υπερέχουσα θέση έναντι του αντισυμβαλλομένου του, ενώ δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία για τις διοικητικές συμβάσεις] είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερόμενες στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας διατάξεις, καθώς και σ' εκείνες των άρθρων 340, 341, 345, 346, 361, 513επ. [πρόκειται για σύμβαση που έχει σήμερα νομιμοποιηθεί με ειδικό νόμο (άρθρο 27 παρ. 9 του Ν. 3867/2010)], 904επ. του ΑΚ, 3 και 4 του Π.Δ. 166/2003, 176, 191 παρ. 2, 907 και 908 παρ. 1 περ. στ του ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι έχουν καταβληθεί τα απαιτούμενα τέλη δικαστικού ενσήμου (βλ. προσαγόμενα με αριθμούς 327419, 289665 και 216591 αγωγόσημα σύμφωνα με την εκκαλουμένη απόφαση).

Από την εκτίμηση όλων, ανεξαιρέτως, των εγγράφων, που διάδικοι νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται, είτε για να ληφθούν υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε ως δικαστικά τεκμήρια, καθώς και από τις άμεσες (άρθρο 352 παρ. 1 ΚΠολΔ) ή έμμεσες (άρθρο 261 ΚΠολΔ)

ομολογίες των διαδικών, όπου κατωτέρω ειδικότερα αναφέρονται, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 25.9.2007 η ενάγουσα, η οποία δραστηριοποιείται με την εισαγωγή και εμπορία ιατρικών μηχανημάτων και εμφυτεύσιμων υλικών (όπως βηματοδότες, ηλεκτροδία και συναφή είδη), πώλησε και παρέδωσε δυνάμει άτυπης σύμβασης στο 7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του οποίου υπεισήλθε το εκκαλούν δυνάμει του άρθρου 32 παρ. 1 και 6 του Ν. 3918/2011 (ΦΕΚ Α 31/2-3-2011), εμφυτεύσιμα υλικά και συγκεκριμένα ένα βηματοδότη με σειριακό αριθμό 707ZA130, εκδίδοντας παράλληλα τα σχετικά παραστατικά (ήτοι το με αριθμό 3634/25.9.2007 τιμολόγιο πώλησης και το με αριθμό 1367/25.9.2007 δελτίο αποστολής που υπογράφεται από τον παραλαβόντα Διευθυντή της Καρδιολογικής Κλινικής του 7^{ου} Νοσοκομείου ΙΚΑ – ΕΤΑΜ Νικόλαο Λούλια και το οποίο παραπέμπει στο ως άνω τιμολόγιο), τα οποία είναι συνημμένα σε φωτοτυπικά αντίγραφα στο δικόγραφο της αγωγής, αντί τιμήματος 10.289,60 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος Φ.Π.Α.), που, κατά τα συμφωνηθέντα, έπρεπε να καταβληθεί εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση του ανωτέρω υπ’ αριθ. 3634/25-9-2007 τιμολογίου πώλησης (βλ. σχετική σημείωση επί του σώματος του προαναφερόμενου τιμολογίου), γεγονός που δεν αμφισβητείται από το εναγόμενο (άρθρο 261 ΚΠολΔ), και που, ωστόσο, ουδέποτε καταβλήθηκε στην ενάγουσα. Η πηγάζουσα από το επίδικο ως άνω τιμολόγιο υποχρέωση αναλήφθηκε από Υπηρεσία Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εν προκειμένω δε το 7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας, το οποίο στη συνέχεια εντάχθηκε, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν πιο πάνω στη μείζονα σκέψη, στο εκκαλούν, με αποτέλεσμα το τελευταίο να ευθύνεται ως καθολικός του διάδοχος στην ίδια έκταση και με τις ίδιες προϋποθέσεις που ευθυνόταν και ο προαναφερόμενος δικαιοπάροχος του (7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ). Το εκκαλούν ΝΠΔΔ ισχυρίζεται ότι το 7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, έναντι του οποίου ασκήθηκε αρχικά η αγωγή, δεν νομιμοποιείται παθητικά στην ένδικη αγωγή, αφενός διότι αυτή δεν εστρέφετο κατά του ΝΠΔΔ που είχε εμπλακεί στην επίδικη συναλλαγή (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), αλλά σε μονάδα αυτού που δεν αποτέλεσε αυτοτελές ΝΠΔΔ,

αφετέρου διότι δεν ασκήθηκε εναντίον του ιδίου (εκκαλούντος) ως φορέα υποδοχής του εναγομένου Νοσοκομείου, κατά το Ν. 3918/2011, ο οποίος και είχε τεθεί ήδη σε εφαρμογή κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός, διότι από την επισκόπηση του δικογράφου της αγωγής προκύπτει ότι αυτή στρέφεται κατά του αντισυμβαλλομένου της ενάγουσας ΝΠΔΔ «ΙΚΑ-ΕΤΑΜ», στις Υπηρεσίες Νοσοκομειακής Υποστήριξης του οποίου ανήκε και το 7^ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η από παραδρομή δε αναφορά στο δικόγραφο αυτής ως παθητικώς νομιμοποιούμενου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δεν επάγεται το απαράδεκτο αυτής, καθώς νοείται ότι η υπό κρίση ασκηθείσα αγωγή μετά τη θέση σε εφαρμογή του Ν. 3918/2011 και την ένταξη του 7^{ου} Νοσοκομείου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στο εκκαλούν στρέφεται κατ' αυτού (βλ. έτσι ΣτΕ 1853/2018 ό.π.). Άλλωστε, από την υπ' αριθ. 1.864^Ε/28-12-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Πρωτοδικείου Πειραιά Γεωργίου Παντή προκύπτει ότι η αγωγή επιδόθηκε στο εκκαλούν ΝΠΔΔ υπό την ιδιότητα αυτού ως οιονεί καθολικού διαδόχου του 7^{ου} Νοσοκομείου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το οποίο (εκκαλούν) και είχε τη δυνατότητα να παραστεί νομίμως υπό την προαναφερόμενη ιδιότητά του κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, όπως άσκησε υπό την ως άνω ιδιότητά του την ένδικη έφεση. Περαιτέρω, το εκκαλούν ΝΠΔΔ υποστηρίζει ότι το υλικό (βηματοδότης), το οποίο αφορούσε η επίδικη συναλλαγή, χρησιμοποιήθηκε, όπως προκύπτει από τα επίδικα παραστατικά, σε ασθενή του Δημοσίου και ότι συνεπώς η σχετική δαπάνη βαρύνει τον οικείο ασφαλιστικό φορέα του Δημοσίου (ΟΠΑΔ), ο οποίος και δεν έχει ακόμη προβεί σε εξόφληση του αντίστοιχου οφειλόμενου ποσού προς το εναγόμενο, ώστε το τελευταίο να είναι με τη σειρά του υποχρεωμένο σε πληρωμή του επίδικου ποσού προς την ενάγουσα. Ο ισχυρισμός όμως αυτός είναι ομοίως απορριπτός ως ουσιαστικά αβάσιμος, αφού, όπως σαφώς προκύπτει από το επίδικο δελτίο αποστολής και το αντίστοιχο τιμολόγιο, η ενάγουσα εταιρεία συμβλήθηκε με το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και συγκεκριμένα με την Υπηρεσία του 7^{ου} Νοσοκομείου αυτού και όχι με κάποιο ασφαλιστικό ταμείο. Εξάλλου, το εναγόμενο ΝΠΔΔ δεν αμφισβητεί την παράδοση στο 7^ο Νοσοκομείο

ΑΝΚΗ

ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του πωληθέντος είδους που περιέχεται στο ως άνω τιμολόγιο πώλησης και στο δελτίο αποστολής της ενάγουσας εταιρείας καθώς και την ποσοτική και ποιοτική παραλαβή αυτού (άρθρο 261 ΚΠολΔ), συνεπώς, μη νόμιμα και κατά παράβαση των σχετικών συμβατικών υποχρεώσεων του αρνείται να της καταβάλει την αξία του είδους αυτού μαζί με Φ.Π.Α., συνολικού ποσού 10.289,60 ευρώ. Κατόπιν των ανωτέρω [σημειώνεται ότι μετά την εξαφάνιση της εκκαλουμένης, κατά τα ανωτέρω ειδικότερα εκτεθέντα, παρέλκει η αιτίαση που προβάλλει το εκκαλούν περί ελλείψεως αιτιολογία αυτής], πρέπει η από 20.12.2012 και με αριθμό κατάθεσης 15057/2012 αγωγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί το εναγόμενο-εκκαλούν ΝΠΔΔ να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των δέκα χιλιάδων διακοσίων ογδόντα εννέα ευρώ και εξήντα λεπτών (10.289,60), νομιμοτόκως, του τόκου υπολογιζομένου σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 4 του π.δ. 166/2003, της δε τοκοφορίας αρχόμενης μετά την πάροδο τριάντα (30) ημερών από την έκδοση του υπ' αριθ. 3634/25-9-2007 τιμολογίου πώλησης και μέχρι την εξόφληση. Τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας-εφεσίβλητης αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθούν, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματός της, σε βάρος του εναγομένου-εκκαλούντος λόγω της ήπιας αυτού, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 176, 183 του ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 63επ. του Ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων»), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδικών την από 15-1-2014 και με αριθμό κατάθεσης στο Ειρηνοδικείο Αθηνών 62/15-1-2014 έφεση, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 51267/901/25-4-2014, κατά της υπ' αριθ. 4787/2013 οριστικής απόφασης του ανωτέρω Δικαστηρίου (Ειρηνοδικείου Αθηνών), που εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την υπ' αριθ. 4787/2013 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία).

ΚΡΑΤΕΙ και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την από 20-12-2012 και με αριθμό κατάθεσης 15057/2012 αγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το εναγόμενο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΕΙΟ-ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ Ν. ΙΩΝΙΑΣ» να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των δέκα χιλιάδων διακοσίων ογδόντα εννέα ευρώ και εξήντα λεπτών (10.289,60), νομιμοτόκως, του τόκου υπολογιζομένου σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 4 του π.δ. 166/2003, της δε τοκοφορίας αρχόμενης μετά την πάροδο τριάντα (30) ημερών από την έκδοση του υπ' αριθ. 3634/25-9-2007 τιμολογίου πώλησης και μέχρι την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ το εναγόμενο-εκκαλούν ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΕΙΟ-ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ Ν. ΙΩΝΙΑΣ» στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας-εφεσίβλητης και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 30/11/2020, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

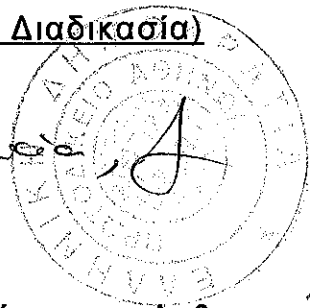
Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φύλλο της με αριθ. 15667/2020 απόφασης του Μονίλου
Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

№ για να ζελεϊδω, Α

Δίδεται εντολή στον Δικαστικό Επιμελητή από τον οποίο θα ζητηθεί να εκτελέσει την παρούσα απόφαση στους Εισαγγελείς να ενεργήσουν ότι ο νόμος τους επιτάσσει και τους Διοικητές και τους άλλους Αξιωματικούς της Δημόσιας δύναμης να συνδράμουν όταν τους ζητηθεί.

Αριθμ..... 100/2021

Δόθηκε πρώτο απόγραφο εκτελεστό στον πληρεξούσιο δικηγόρο τ. 42. ενά... 10.06.2021 αφού καταβλήθηκαν για κεφάλαιο... 289,60... ευρώ τόκους... 12... 217,5... ευρώ και τέλη απογράφου... 366,53... ευρώ συν ΟΓΑ... 73,31... ευρώ με το υπ' αριθμ. Γ'

ΑΘΗΝΑ... 16/4/2021
Η. Δικαστής Η Γραμματέας

..... διπλότυπο Τ.Δ.Ε.Α.
ΑΘΗΝΑ... 28/4/2021
Η Γραμματέας

ΕΛΕΝΗ ΣΚΟΡΕΖΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΒΡΟΣ ΠΡΕΤΩΣΙΚΕΝ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά την σειρά της παραγγελίας.
ΑΘΗΝΑ... 28/4/2021

Η Γραμματέας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γ' 374274910951
06250038

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the middle left area of the page. The text is very faint and difficult to decipher.

